

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2S/186/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1013201396
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlastimil Pavlikovský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1013201396.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenika a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Vlastimila Pavlikovského, v právnej veci žalobcov: 1. Dušan T., E. XX, R., 2. N. T., V. XXX/B, D., obaja zastúpení: JUDr. Anna Líšková, advokátka, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská 8, Bratislava, za účasti: Mesto Pezinok, Radničné námestie 7, Pezinok, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. K. zo dňa 10.06.2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a.

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 26.07.2013 sa žalobcovia domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/XXXX/XXXXX/MES zo dňa 10.06.2013, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie Obce H. ako príslušného stavebného úradu č. XXXX-dsp/XXXX, XXXX v, pk zo dňa 21.12.2012.

Obec Viničné rozhodnutím č. XXXX-dsp/XXXX, XXXX v, pk zo dňa 21.12.2012 vydala dodatočné stavebné povolenie pre stavbu: „Viacúčelové ihrisko v ŠA TJ Baník Pezinok, Cajlanská 234/A“ na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X (LV č. XXXX), XXXX/X a XXXX/XXX (podľa snímky z katastrálnej mapy zo dňa 10.03.2010, L.), ďalej podľa geometrického plánu č. XX/XXXX overeného Správou katastra Pezinok pod č. XXX/XXXX zo dňa 28.06.2010 vytvoreného na zameranie ihriska parc. č. XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/XXX a určenie vlastníckych práv k nehnuteľnostiam.

Rozhodnutia správnych orgánov považovali žalobcovia za vydané v rozpore so zákonom a žiadali ich zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovia namietali, že parcely č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, na ktorých sa nachádza predmetná stavba, neboli nikdy súčasťou športového areálu na parc. č. XXXX/X. D. č. XXXX/X a XXXX/X majú podľa územného plánu funkčné využitie ako trvalá zeleň, a preto je predmetné viacúčelové ihrisko nezákonnou stavbou.

Časť svojej žaloby žalobcovia venovali konaniu, ktoré nebolo predmetom prieskumu súdu na základe žaloby, pričom tiež poukázali na rozhodnutie bývalého Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/XXXX/XXXX/LGZ zo dňa 17.02.2010, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že na zriadenie športového ihriska sa vyžaduje podľa § 39b ods. 3 písm. b/ stavebného zákona rozhodnutie o využití územia, ktorým sa povoľuje nové využívanie územia, určujú sa jeho podmienky a časť jeho platnosti a tiež,

že bolo povinnosťou obstarat' si súhlas na využívanie územia na parc. č. XXXX/X a XXXX/X, v k.ú. Pezinok. Žalobcovia poukázali na to, že v čase spomínaného konania, ktorého predmetom bolo uloženie pokuty pribratému účastníkovi, bolo správne orgánu zrejmé, že uvedené parcely v územnom pláne sú vedené ako plocha trvalej zelene, čo potvrdzuje aj územno-plánovacia informácia - list mesta Pezinok zn. č. X/XX/UPI/XXXX zo dňa 05.08.2011. Z tohto podľa žalobcov vyplynul rozpor medzi umiestnením stavby viacúčelového ihriska a územno-plánovacou dokumentáciou platnou v príslušnej časti územného plánu mesta Pezinok, ktorý v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia nebol odstránený.

Žalobcovia tiež poukázali na listy vlastníctva informujúce, že pozemky, na ktorých je vybudované viacúčelové ihrisko, mali v čase vydania rozhodnutia napadnutého žalobou nezmenené funkčné využitie, konkrétne parc. č. XXXX/XXX, vo výmere X mX (LV č. XXXX) - druh pozemku ostatné plochy, parc. č. XXXX/XX, vo výmere XXX mX (LV nezaložený), druh pozemku vodné plochy a parc.č. XXXX/XXX, vo výmere XX mX (LV nezaložený) - druh pozemku orná pôda. Žalovaný sa nevysporiadal vo svojom rozhodnutí so spôsobom funkčného využitia všetkých parciel, na ktorých je umiestnené predmetné ihrisko, so znením platného územného plánu a nesprávne vec skutkovo posúdil, keď sa stotožnil s vyhodnotením námietok v tejto časti ako neopodstatnenými. Žalobcovia tiež namietali, že postavením viacúčelového ihriska došlo k ohrozeniu ich práv a oprávnených záujmov ako aj, že povolená stavba bude mať (má) negatívny dopad na požiadavku hluku a osvetlenia ich rodinného domu bez vykonania preukázaných meraní.

Žalobcovia uviedli, že podali proti pribratému účastníkovi a proti Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva žalobu na súd na uloženie povinnosti zdržať sa rušenia hlukom prevádzky ihriska, ktoré je vedené pod sp. zn. 4C 355/2012 na Okresnom súde v Pezinku. Žalobcovia v preskúmanom konaní žiadali doložiť odborný posudok a hlukovú mapu vplyvu hluku vo vonkajšom prostredí na okolitú obytnú zástavbu v zmysle zákona č. 2/2005 Z.z. a taktiež žiadali doložiť aktualizovanú objektivizáciu a hlukovú štúdiu vplyvu hluku prevádzky ihriska na obyvateľstvo a prostredie v zmysle zákona č. 355/2007 Z.z. (§ 27) zák. č. 132/2010 Z.z.. Prevádzkou ihriska bude okolitá obytná zóna neúnosne zaťažená nad prípustnú mieru, nakoľko je tu prevádzkované už iné - veľké futbalové ihrisko. Povolením ďalšieho otvoreného športoviska sa neúmerne zaťaží obytné územie a stane sa neúnosným, neprípustným a znepríjemňujúcim život a pohodu bývania. Správne orgány namietané skutočnosti vyhodnotili ako neopodstatnené s poukazom na to, že meraním získané informácie o hlukovom zaťažení prostredia budú požadované až v kolaudačnom konaní orgánom štátnej správy - RÚVZ. Taktiež bolo stavebným úradom poukázané na meranie vykonané dňa 15.02.2011 (protokol č. XXV-XX-XXXX), ktoré podľa tvrdenia stavebného úradu preukázalo nižšie zaťaženie okolia hlukom, než sú prípustné hodnoty v zmysle vyhlášky MZ SR č. 549/2007 Z.z.

Tým, že správne orgány nevyhoveli uvedeným námietkam žalobcov, porušili zákon. Neskúmali dôvody podania žaloby na Okresný súd Pezinok a túto informáciu zobrali len na vedomie bez toho, aby odôvodnili, prečo nedošlo k aplikácii § 137 stavebného zákona a nebolo konanie prerušené. Taktiež nesúhlasili s tým, aby sa hlukové a osvetľovacie merania nevykonali v čase konania o dodatočnom povolení stavby, ale sa táto povinnosť posunula až na kolaudačné konanie.

Žalobcovia rozporovali, že mesto Pezinok ako orgán územného plánovania sa vyjadril k stavbe záväzným stanoviskom (č. X/XX/ZS/XXXX/XXXXX/XXXX zo dňa 06.10.2011), v ktorom konštatovalo, že s dodatočným povolením stavby súhlasí, lebo tento zámer je v súlade s územným plánom mesta Pezinok a nie je v rozpore s verejným záujmom. Pribratý účastník ako účastník stavebného konania nemôže vydať hodnoverné stanovisko, nakoľko ide v tomto prípade o kolíziu záujmov. Z dôvodu dodržania objektivity takéhoto stanoviska v procese dokazovania v správnom konaní mal stavebný úrad požadovať stanovisko od príslušného nadriadeného orgánu.

Žalobcovia ďalej namietali, že napadnuté rozhodnutie trpí aj procesnými vadami spočívajúcimi v tom, že obaja žalobcovia podali samostatné odvolanie, avšak žalovaný o nich rozhodol v jednom rozhodnutí, pričom konštatoval, že obe odvolania sú obsahovo veľmi podobné. Rozhodnutie žalovaného je preto zmätočné a tým nepreskúmateľné.

Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 23.09.2013, zotrval na svojom doterajšom právnom názore, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. Uviedol, že v čase, keď vydal rozhodnutie, dodatočne povolená stavba nebola v rozpore s územno-plánovacou dokumentáciou, t.j. so všeobecne záväzným nariadením mesta Pezinok č. X/XX o vyhlásení záväzných

častí územného plánu. Podľa žalovaného žalobcovia neuviedli jediný argument, podľa ktorého by stavba viacúčelového ihriska bola v rozpore s platnou územno-plánovacou dokumentáciou, pričom odvolávanie sa na neaktuálne rozhodnutie niekdajšieho Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 17.02.2010, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora a nadriadený orgán zrušil nezákonné opatrenie, ktorým stavebný úrad súhlasil s ohlásenou drobnou stavbou viacúčelového ihriska, je nadbytočné, taktiež ako odkazy žalobcov na časť znenia citovaného rozhodnutia, podľa ktorých jednou z foriem územných konaní podľa § 39b stavebného zákona je rozhodnutie o využívaní územia. V konaní o dodatočnom povolení stavby sa už len posudzuje jej súlad alebo nesúlad s územno-plánovacou dokumentáciou a v konkrétnej fáze konania sa stavebný úrad rozhodne, či dodatočne povolí stavbu alebo začne konanie o odstránení stavby. Keďže medzi verejný záujem okrem súladu s územno-plánovacou dokumentáciou nesporne patrí aj ochrana zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov (§ 126 stavebného zákona), len na základe tvrdení žalobcov, že dodatočne povoľovaná stavba nie je v súlade s územno-plánovacou dokumentáciou, že podľa žalobcov bola podaná žaloba proti mestu Pezinok za rušenie hlukom z prevádzky ihrísk a proti RÚVZ s podozrením na falšovanie protokolu z merania hluku zo dňa 04.03.2011, bez uvedenia či doloženia kvalifikovaných dôkazov, žalovaný nemal dôvod konanie prerušiť. Stavebník taktiež preukázal formou zmluvy s vlastníkom pozemku právo k pozemku, a tak žalovaný nemal dôvod postupovať podľa § 137 stavebného zákona.

Pokiaľ ide o námietku žalobcov, že v rozhodnutí nie je žiadnym spôsobom vyhodnotená námietka o porušovaní zákona č. 355/2007 Z.z. najmä § 22, žalovaný uviedol, že žalobcovia vyslovili nereálne požiadavky na správny orgán, ktorý podľa nich mal stanoviť podmienky na dokončenie stavby, avšak táto bola dokončená už v roku 2009.

Žalovaný zdôraznil, že kolaudačné rozhodnutie môže byť vydané len v súlade s platnými predpismi, t.j. tak, aby užívaním ihriska neboli dotknuté práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, teda i žalobcov. Zákonodarca predpokladá, že pri dodatočne povoľovanej stavbe boli porušené príslušné predpisy, umožňuje však stavbu dokončiť na základe určených podmienok, bez dodatočných stavebných úprav túto dodatočne povoliť a súčasne užívať alebo začať konanie o odstránení stavby. V danom prípade na fyzicky dokončenej stavbe pred kolaudáciou nie je potrebné ani možné ukladať podmienky na dokončenie stavby, tieto v prípade potreby môžu byť uložené počas kolaudačného konania v zmysle § 81 ods. 1, 3, 4 stavebného zákona. Vzhľadom na doteraz uvedené je nesporné, že pokiaľ v kolaudačnom konaní stavebník nepredloží vyhovujúce výsledky merania hluku a osvetlenosti, kolaudačné rozhodnutie sa nevydá v zmysle § 81b stavebného zákona. Žalovaný pripomenul, že stavebný úrad má možnosť na žiadosť stavebníka vydať časovo obmedzené povolenie na predčasné užívanie stavby, počas ktorého môže nariadiť meranie hluku a osvetlenia pre stavebníka za najnepriaznivejších podmienok (§ 83 stavebného zákona) na oboch ihriskách za účasti divákov.

Pribratý účastník navrhol žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného boli z hľadiska vymedzenia žaloby v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že pribratý účastník dňa 21.10.2011 požiadal o vydanie dodatočného stavebného povolenia na stavbu „Viacúčelové ihrisko v ŠA, T.J. Baník, Cajlanská ulica“, ktorá bola postavená bez stavebného povolenia na pozemkoch v k.ú. Pezinok na pozemkoch parc. č. S./X, 10XX/X, XXXX/X a XXXX/XXX. Túto žiadosť pribratý účastník podal potom, ako bolo zrušené oznámenie o súhlase stavebného úradu s ohlásením drobnej stavby (rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave zo dňa 17.02.2010). V čase podania žiadosti bola predmetná nepovolená stavba už dokončená. Stavebný úrad oznámením č. XXXXa- odsp/XXXX zo dňa 27.10.2011 oznámil začatie konania o dodatočnom povolení stavby. V termíne určenom v tomto oznámení podali účastníci vrátane žalobcov viaceré námietky, pričom sa v nich vyskytovali tie, ktoré uvádzali žalobcovia v podanej žalobe. Stavebný úrad zabezpečil doklady preukazujúce vlastnícke právo pribratého účastníka k pozemkom, na ktorých bolo viacúčelové ihrisko postavené, vyjadrenia a súhlasy dotknutých orgánov, dokumentáciu skutočného vyhotovenia stavebných úprav elektrických vedení a protokol z merania hluku č. XXV-XX-XXXX zo dňa 04.03.2011 a ostatné menej právne významné podklady. Všetky dotknuté subjekty vyjadrili k dodatočnému stavebnému povoleniu súhlas, a to vrátane Regionálneho úradu verejného zdravotníctva a mesta Pezinok (pibratého účastníka). Z územného plánu mesta Pezinok súd zistil, že predmetná stavba je postavená na územnom priestore celku 4-2, v ktorom je areál ŠA TJ Baník Pezinok, celok je určený na zachovanie a dotváranie jestvujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska, pre doplnkové športové aktivity, pre dobudovanie prevádzkových zariadení areálu a vytvorenie pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene.

Dňa 21.12.2012 stavebný úrad (obec Viničné) rozhodnutím č. XXXX-dsp/XXXX,XXXX v, pk dodatočne povolilo vyššie uvedenú stavbu postavenú bez stavebného povolenia, ako je opísané v úvode odôvodnenia tohto rozsudku. V tomto rozhodnutí sa okrem iného konštatuje, že stavebný úrad preskúmal aj územno-plánovacie podklady a zistil, že v predmetnej lokalite bola spracovaná urbanistická štúdia, Pezinok, Obytná zóna A, Rozalka Sever, ktorá je rozdelená na niekoľko úsekov, v danom prípade sa jedná o úsek lokalita III.A-3. Uvedená urbanistická štúdia bola vzatá na vedomie ako prehľbujúci územno-plánovací podklad uznesením MsZ č. X-XXX/XXXX zo dňa 15.11.2010. S týmto podkladom podľa stavebného úradu nie je predmetná stavba v kolízii. Na juhozápadnom okraji toto potvrdzuje i stanovisko mesta Pezinok, ktoré súhlasilo s dodatočným stavebným povolením a stavbu nepovažovalo za rozpornú s aktuálnym územným plánom. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia odvolania, o ktorých rozhodol žalovaný rozhodnutím č. A/XXXX/XXXXX/MES zo dňa 10.06.2013 tak, že obe odvolania zamietol a prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu zo dňa 21.12.2012 potvrdil. Odôvodnenie rozhodnutia žalovaného je obdobné ako vyjadrenie k žalobe.

V administratívnom spise sa tiež nachádza LV č. XXXX Správy katastra Pezinok, z ktorého vyplýva, že pozemok parc. č. XXXX/X, ostatná plocha je vo vlastníctve pribratého účastníka. Pozemok parc. č. XXXX/XXX bol pribratému účastníkovi jeho vlastníckmi prenajatý na základe zmluvy o nájme pozemku zo dňa 20.10.2010 a to až do obdobia jeho odkúpenia nájomcom. Pokiaľ ide o vodné plochy týkajúce sa predmetnej stavby, tieto mal pribratý účastník v nájme od správcu - Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., odštepny závod Bratislava, na základe nájmovej zmluvy č. XXXXX/XXX/XXXX.

Podľa § 81 ods. 1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad najmä skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Ďalej skúma, či skutočné realizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce a technických zariadení.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 5 stavebného zákona ak sa v konaní o dodatočnom povolení stavby preukáže rozpor s verejnými záujmami alebo stavebník v určenej lehote nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 126 stavebného zákona ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu, o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a, ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 137 ods. 1 stavebného zákona stavebné úrady vykonávajúce konanie podľa tohto zákona, sa pokúsia vždy aj o dosiahnutie dohody účastníkov pri tých námietkach, ktoré vyplývajú z vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, ale prekračujú rozsah právomoci stavebného úradu alebo spolupôsobiacich orgánov štátnej moci.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 22 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. telovýchovno-športové zariadenie sa umiestňuje tak, aby jeho činnosť neovplyvňovala nepriaznivo okolie, najmä obytnú zástavbu hlukom, prachom alebo svetlom.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. fyzická osoba-podnikateľ a právnická osoba, ktoré používajú alebo prevádzkujú zdroje hluku, infrazvuku alebo vibrácií, správca pozemných komunikácií, prevádzkovateľ vodnej cesty, prevádzkovateľ dráhy, prevádzkovateľ letiska, a prevádzkovatelia ďalších objektov, ktorých prevádzkou vzniká hluk (ďalej len "prevádzkovateľ zdrojov hluku, infrazvuku alebo vibrácií"), sú povinní zabezpečiť, aby expozícia obyvateľov a ich prostredia bola čo najnižšia a neprekročila prípustné hodnoty pre deň, večer a noc ustanovené vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. m).

Podľa § 27 ods. 4 zákona č. 355/2007 Z.z. obce sú oprávnené objektivizovať expozíciu obyvateľov a ich prostredia hluku a vibráciám v súlade s požiadavkami ustanovenými vykonávacím predpisom podľa § 62 písm. m). Objektivizáciu expozície obyvateľov a ich prostredia hluku, infrazvuku a vibráciám môžu vykonávať len osoby odborne spôsobilé na činnosť podľa § 15 ods. 1 písm. a) a ktoré sú držiteľom osvedčenia o akreditácii podľa § 16 ods. 4 písm. b).

Ako vyplýva z ustanovení stavebného zákona, o stavebné povolenie možno žiadať pred tým, ako sa začalo so samotnou výstavbou, ku ktorej sa povolenie žiada. V prípade, že stavba alebo jej časť už stojí, nepostupuje sa podľa § 58 až § 66 stavebného zákona, ale právny poriadok pozná inštitút tzv. dodatočného stavebného povolenia vydaného v konaní o dodatočnom povolení stavby, ktoré je upravené v § 88a stavebného zákona.

Na prvý pohľad je zřejmý rozdiel medzi vyššie uvedenými typmi konaní, najmä z hľadiska v nich posudzovaných parciálnych otázok. Pokiaľ v konaní o vydanie stavebného povolenia § 62 ods. 1

stavebného zákona ustanovuje pomerne široký zoznam preskúmaných podmienok, ktoré je stavebník povinný splniť, v konaní o dodatočnom povolení stavby preukazuje stavebník „len“, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. I keď na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až § 66 stavebného zákona, skutočnosti alebo doklady predkladané pri konaní o dodatočnom povolení stavby nie sú úplne zhodné s tými, ktoré sú predkladané v stavebnom konaní.

Nemožno za prípustný a spravodlivý považovať taký stav, kedy by nedisciplinovaný stavebník, ktorý pred zažatím stavby nepožiadaval o príslušné povolenie, mal to v konaní pred správny orgánom o čosi „jednoduchšie“ a podľa názoru súdu to ani z ustanovení stavebného zákona nevyplýva. Zvlášť zarážajúce je to v prípade, keď takýmto nedisciplinovaným stavebníkom je správny orgán na úseku výstavby. Pribratý účastník, pokiaľ chce zostať v tomto smere autoritou pre účastníkov stavebných konaní, mal by zásadovosť v dodržiavaní právnych predpisov preukazovať nielen formálne cez svoje rozhodnutia v stavebnom konaní, ale aj skutočne svojim vlastným správaním v medziach zákona a v jeho súlade.

Povinnosťou stavebníka v zmysle § 88a ods. 1 stavebného zákona je preukázať, a to v lehote stanovenej stavebným úradom, že bez povolenia stavaná stavba vyhovuje podmienkam ustanoveným v § 88a ods. 1 stavebného zákona. O tom musí stavebník predložiť stavebnému úradu doklady. Tieto stavebné zákon síce bližšie nevymenúva ani nešpecifikuje, neznamená to však, že postačí predložiť (zabezpečiť) len niektoré z tých, ktoré je potrebné predložiť pri konaní podľa § 58 a nasl. stavebného zákona. Zákon ustanovuje podmienku, že predložené doklady musia dostatočne preukazovať, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami. Zároveň je z dikcie § 88a stavebného zákona zrejmá dôkazná povinnosť zaťažujúca stavebníka, pričom v dôsledku nesplnenia povinnosti riadne a včas, nastupuje dôsledok ustanovený v § 88a ods. 5 a ods. 6 stavebného zákona - nariadenie odstránenia stavby. Súd reagujúc na jednu zo žalobných námietok dodáva, že v tomto konaní sa ustanovenie § 39b ods. 3 písm. b/ stavebného zákona neaplikuje.

Úlohou správnych orgánov konaní o dodatočné povolenie stavby je zabezpečiť a preskúmať pre rozhodnutie potrebné podklady, či už predložené pribratým účastníkom alebo vo vlastnej réžii. Len také rozhodnutie možno považovať za zákonné, ktoré vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý následne správny orgán správne po právnej stránke posúdi a ku ktorému dospel zákonným procesným postupom.

Správny orgán pri rozhodovaní vychádza zo stanovísk, vyjadrení, súhlasov alebo iných správnych úkonov dotknutých orgánov. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa stavebného zákona (teda aj v konaní o dodatočnom povolení stavby postavenej bez stavebného povolenia) záväzný. Stanovisko k súladu stavby k regulatívom územného plánu vydáva jeho tvorca (spracovateľ), ktorým je v danom prípade mesto Pezinok.

V danom prípade bola predmetná stavba postavená v lokalite, ktorú územný plán mesta Pezinok označuje ako územný priestor celku 4-2, v ktorom je areál ŠA TJ Baník Pezinok. Územný plán celok charakterizuje ako priestor určený na zachovanie a dotváranie jestvujúcich štruktúr, rozšírenie športových plôch futbalového ihriska, pre doplnkové športové aktivity, pre dobudovanie prevádzkových zariadení areálu a vytvorenie pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene.

Súd za podstatnú pri výklade územného plánu v relevantnej časti považuje skutočnosť, že územný plán obsahuje regulatívy vymedzujúce dovoľené konanie (dovoľenú stavebnú činnosť) v rámci daného územia. Ak návrh stavebníka regulatívy dané územným plánom spĺňa, vzniká mu za splnenia ďalších podmienok subjektívne právo na vydanie rozhodnutia (napr. o dodatočnom povolení stavby podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona).

Z gramatického a logického výkladu vyššie opísanej časti územného plánu a porovnaním skutočného vyhotovenia stavby, ktorá na tomto území stojí, súd nezistil rozpor vyhotovenej stavby s podmienkami územného plánu. Predmetná stavba z pohľadu územným plánom akceptovaného (prípustného) zásahu do jestvujúceho prostredia zachováva a dotvára jestvujúce štruktúry, je vybudovaná v rámci športového

areálu a prípustným spôsobom tieto plochy rozširuje pre doplnkové športové aktivity. Zároveň možno konštatovať, že stavba nebráni vytvoreniu pásov zelene po obvode športového areálu a dobudovanie areálovej zelene, pričom súd poznamenáva, že šírka a rastlinná skladba zelene v športovom areáli nie je v územnom pláne vyjadrená numerickým údajom, preto je na uvážení správneho orgánu, ako v tomto smere bude územný plán interpretovať.

Žalobcovia súdu predložili grafickú časť územného plánu týkajúcu sa športového areálu. Na pojednávaní mal súd k dispozícii grafické znázornenie územného plánu pre celú lokalitu Pezinok - Rozálka Sever. Súd podotýka, že nemožno pri posúdení územného plánu vychádzať len z jeho grafického znázornenia k danému celku, v ktorom sa (celok 4-2) farebne rozlišuje žltou farbou, po obvode ktorej je zakreslený zelený pás, pretože k tomuto znázorneniu nie uvedené kótovanie ani záväzná mierka, a preto nepredstavuje exaktný podklad pre posúdenie rozsahu zelene (areálová zeleň ani nie je graficky znázornená) v športovom areáli.

Správne orgány sa dostatočne zaoberali vyššie uvedenými otázkami, kedy tieto možno zhrnúť pod posúdenie prípustnosti legalizácie stavby v zmysle § 88a ods. 1 stavebného zákona, či je alebo nie je stavba postavená bez stavebného povolenia v rozpore s verejným záujmom a tiež správne vykladali na vec sa vzťahujúce všeobecne záväzné právne predpisy (stavebný zákon a územný plán mesta Pezinok). Podľa názoru súdu sa žalovaný (pred ním stavebný úrad) nedopustil pochybenia pri posúdení otázky súladu stavby postavenej bez stavebného povolenia s podmienkami ustanovenými v § 88a ods. 1 stavebného zákona.

Právnym posúdením je činnosť, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzujú právne závery a aplikuje sa konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. Súd (pred tým správny orgán) musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav a môže spočívať v tom, že správny orgán správne použitý právny predpis nesprávne interpretoval alebo, že na správne zistený skutkový stav veci aplikoval nesprávny právny predpis, teda že subsumoval skutkový stav pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. V takomto kontexte nesprávne právne posúdenie veci v danom prípade nemožno konštatovať.

Súd za nedôvodnú považoval námietku o nesúlade predmetnej stavby údajom o funkčnom využití pozemkov, na ktorých je stavba postavená, uvedených na listoch vlastníctva v katastri nehnuteľností. Táto skutočnosť je z hľadiska konania podľa zmyslu § 88a ods. 1 stavebného zákona právne irelevantná. Pribratý účastník (stavebník) preukázal vlastnícke a iné práva k dotknutým pozemkom oprávňujúce ho k umiestneniu a užívaniu predmetnej stavby.

Súd sa nestotožnil ani s námietkou, že správny orgán mal prerušiť konanie na základe informácie, že sa na základe návrhu žalobcov vedie súdne konanie na uloženie povinnosti zdržať sa rušenia hlukom prevádzky ihriska, ktoré je vedené pod sp. zn. 4C 355/2012 na Okresnom súde v Pezinku. Súd je toho názoru, že v danom prípade nenastala situácia predpokladaná § 137 stavebného zákona.

Z administratívneho spisu vyplynulo, že stavebný úrad sa v súvislosti s námietkami žalobcov pokúsil o dosiahnutie dohody účastníkov a časť z nich bola i riešená. V súvislosti s námietkou, že správny orgán odložil meranie vplyvu stavby hlukom a osvetlovaním na kolaudačné konanie, súd dodáva, že pri už realizovanej stavbe nemožno ukladať podmienky na jej dokončenie, tieto však môžu byť uložené v kolaudačnom konaní. Pokiaľ v kolaudačnom konaní pribratý účastník nepredloží vyhovujúce výsledky merania hluku a osvetlenosti, kolaudačné rozhodnutie sa nevydá. Na postupe správnych orgánov z tohto hľadiska preto súd nezistil žalobcami namietanú vadu a považoval ho za súladný s § 137 ods. stavebného zákona. Pokiaľ žalobcovia nebudú spokojní s dosiahnutým riešením, alebo svoje civilnoprávne nároky naďalej aj napriek stanovisku RÚVZ alebo žalovaného budú považovať za opodstatnené, nič im nebráni domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom (civilnom) súde. Súd preto tieto námietky nepovažoval za opodstatnené a odôvodňujúce zrušenie rozhodnutia žalovaného. Žalobcovia namietali, že napadnuté rozhodnutie trpí aj procesnými vadami spočívajúcimi v tom, že obaja žalobcovia podali samostatné odvolanie, avšak žalovaný o nich rozhodol v jednom rozhodnutí. V zmysle § 140 stavebného zákona sa na konanie podľa tohto zákona vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho

orgánu. Odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí. Správne konanie sa spravuje zásadou hospodárnosti a rýchlosti konania a tiež zásadou koncentrácie, z ktorých vyplýva i možnosť o viacerých vzájomne súvisiacich návrhoch rozhodnúť jedným rozhodnutím. Nebolo v danom prípade vadou konania, kedy sa o samostatne podaných odvolaniach účastníkov konania rozhodlo jedným rozhodnutím. Obe odvolania žalobcov sa týkali jedného konania a rozhodnutia stavebného úradu, vzájomne spolu súviseli a žalovaný v rozhodnutí o odvolaní reagoval na všetky právne relevantné námietky uvedené v odvolaniach. Zároveň súd dodáva, že existencia jedného rozhodnutia o dvoch odvolaniach sa nemohla nijako dotknúť právnej sféry žalobcov, ich práva a právom chránené záujmy to neohrozilo. Preto ani táto námietka nezakladala dôvod na zrušenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a keďže námietky žalobcov neodôvodňujú jeho zrušenie, žalobu bolo potrebné zamietnuť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešným žalobcom právo na ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.